

## Listopad 2024

### Africké bubny ve školní družině

Dne 13.11. 2024 přijely do školní družiny africké bubny.

Děti se dozvěděly o africké kultuře, životě dětí a dospělých v Kongu. Mohly se dotazovat na spousty věcí, které je zajímaly a leckdy byly velice překvapeny, jaký je život v Kongu.

Za zvuků bubnů si zatancovaly domorodé tance a zaspívaly.

Akce se celkem zúčastnilo 103 dětí a všechny si to moc užily. *Petra Mrzenová*



## Prvňáčci v knihovně



Dnes jsme poprvé jako žáci první třídy navštívili knihovnu. Návštěva se nám moc líbila. Dozvěděli jsme se nejen jak vzniká knížka, poznali jsme i několik druhů knih. Například jsme zjistili, že knize s tvrdými listy se říká leporelo a čtou z něho maličké děti. Prohlédli jsme si komiksy a encyklopedie.



Moc se mám tam líbilo. Už se nemůžeme dočkat, až budeme umět všichni číst. Děkujeme a těšíme se na další návštěvu. *Žáci I. C*

## Noční život zvířat



Žáci druhého ročníku si povídali na besedě o tajemstvích nočního života kolem našich domovů.

Dozvěděli se, s jakými tvory by se mohli setkat, kdyby po setmění pozorovali noční dění ve svém nejbližším okolí. Jaké tajemné zvuky mohou zaslechnout?

Některých ohočených zvířat jsme se mohli i dotknout. Hádali jsme, komu patří zvuk, který v noci slyšíme, ale málo kdo ví, komu patří.

I noční život má své kouzlo, které stojí za to objevit.

Děkujeme za velice hezkou besedu záchranné stanici Obory Žleby.

Těšíme se na další hezké programy se zvířátky. *učitelé a žáci 2. ročníku*



# ZPÍVÁNÍ PRO PEJSKY

**STŘEDA 4.12.2024**

**9:30**



Zpívání je  
spojeno se  
sbírkou pro  
pejsky  
kolínského  
útulku

**Sbírka bude probíhat od 6:30 do  
10:00 hodin v hale 1. pavilonu**

Přijímány budou: potrava pro psy, psí pamlsky,  
peněžní dary



Již tradičně pořádá naše škola charitativní sbírku pro pejsky.

Sbírka probíhala ve středu 4. 12. 2024 v hale v přízemí 1. pavilonu. Děti nosily různé granule, granulky, konzervy, pamlsky, nebo malý finanční obnos, na který byla v hale připravena kasička.

Veškeré dobroty, dárky a finanční dary si převzala ředitelka psiho útulku paní Alice Vlková.



Sbírku doprovodilo pěvecké vystoupení dětí 1. stupně.

Děkujeme dětem a jejich rodičům, kteří štědře přispěli do charitativní sbírky pro kolínský psí útulek.

Pro pejsky se vybrala částka 10 131,- Kč.

Děkujeme, že pejskům pomáháte.

*Dagmar Vobořilová, vedoucí vychovatelka*

## Macharovo pero



Dne 4. 12. 2024 se konalo slavnostní vyhlášení soutěže Macharovo pero 2024.

Chtěli bychom poděkovat našim dvěma úspěšným "spisovatelům".

Mezi oceněnými žáky byli totiž dva žáci naší školy: Jan Maryška z VIII.C a Dominika Vošoustová z IX.B, kteří napsali vtipné práce na téma "Můj největší trapas" a odnesli si tak cenu knihovny a čestné uznání.

Moc děkujeme za reprezentaci školy. *Mgr. Martina Vokálová*



## Oceněné práce

### Největší trapas mého života, Jan Maryška



Jmenuji se Honza, jsem žákem osmé třídy a do školy dojíždím každý den autobusem. A právě v tomto dopravním prostředku se mi stal trapas, při jehož líčení jsem vždy spolehlivě rozesmál své okolí. Snad i Vám zlepši alespoň trochu podzimní náladu.

Cestou ze školy jsem se jako vždy loudal na autobus. Říkal jsem si, co odpoledne všechno musím udělat, co se naučit a představoval si, jaká večere na mě asi dnes bude čekat. A začaly se mi sbíhat sliny. V zamyšlení jsem si stoupl na zastávku. Netrvalo dlouho a autobus se v kolínském provozu přikodrcal až ke mně. S úsměvem na tváři jsem nastoupil. Usadil jsem se k okýnku a pozoroval, jak za oknem ubíhá krajina.

Na zastávce v Nové Vsi nastoupila starší paní. Věk neumím odhadnout. Jako teenagerovi mi připadají všichni lidé nad čtyřicet starší. Usadila se do sedadla za mnou a najednou slyším, jak se mě na něco ptá. Paní jsem tedy jako slušně vychovaný chlapec odpověděl a k odpovědi jsem připojil nejlepší úsměv, co umím vykouzlit. Za chvíli paní položila další otázku a pak přišla další a další a já odpovídal a odpovídal a usmíval se a usmíval. Najednou mi přišlo divné, proč se všichni lidé na sedačkách za mnou tak chichotají. Smějí se snad mně? Blesklo mi najednou hlavou. A tak jsem se velice pomalu otočil dozadu do autobusu. A vše mi v tu chvíli došlo...Paní se rozhodně neptala na něco mě. Ta paní totiž telefonovala. Když hovor ukončila, začala se i ona smát také.



Když jsem vystupoval na zastávce ve Velimi, kde bydlím, tak jsem se na paní podíval a rozloučil se s ní. Doteď si přesně vybavuji tu její rozesmátou tvář. A myslím si, že stejně jako já, tuto historku s chutí povyprávěla doma a pobavila tak své nejbližší.

### Největší trapas mého života, Dominika Vošoustová

Pro ostatní byla sobota jako každá jiná, ale pro mě byla sobota plná nervů a stresu. Dnes mě čekaly mé nejdůležitější závody v gymnastickém aerobiku letošní sezóny, kde jsem měla předvést svoji naučenou choreografii, kterou jsem pilovala přes celý rok a kterou jsem chtěla oslnit nejen celou svou početnou rodinu, ale

celé publikum největší arény ve městě. Soutěžila jsem v kategorii jednotlivců. Mými soupeřkami byly podobně staré dívky a nebylo jich málo. Takové konkurence jsem se začínala obávat.

Bylo pár minut před momentem, než jsem měla vstoupit na odpruženou závodní plochu a předvést svoji choreografii na téma Labutí jezero. Na poslední chvíli jsem si dovazovala tkaničky svých bílých bot, upravovala a rovnala modrý dres posetý blyštícími ozdobnými kamínky a snažila se zbavit stresu, který mě doprovázel od brzkého rána na každém kroku. Ten den jsem startovala s mým šťastným číslem tři a závodnice přede mnou, dvojka, už mířila na závodní plochu. Srdce mi bušilo o sto šest, cítila jsem, jak mi tepe do spánků, a i když jsem se snažila uklidnit, nešlo to a hladina stresových hormonů letěla vzhůru. Pomalu mi začínalo docházet, že za chvíli budu startovat já. Dvojka docvičila, diváci na tribuně zatleskali, někteří dokonce i hvízdali a ona odešla na rudě zbarvený gauč, kde po vystoupení usedají všichni soutěžící a čekají na verdikt poroty.

V tu chvíli moderátorka soutěže vyhlásila mé jméno, které se okamžitě rozeznělo po celé sportovní hale a já se širokým úsměvem a odvážným a sebevědomým výrazem nastoupila na plochu. Stoupla jsem si do své začáteční pózy a čekala na hlasité píp na začátku mé hudby s vědomím, že teď už není cesty zpět. Ozval se pro mě ten známý tón a já začala předvádět složité prvky, točky a skoky proložené tancem. Stres ze mě v mžiku opadl a já se soustředila jen na precizní provedení mého tance. Dopnuté špičky i kolena, narovnaná záda a zpevněný střed těla. Skok za skokem, prvek za prvkem, vše provedené dokonale bez nejmenší chybičky, cítila jsem se skvěle a užívala si svou chvíli slávy. Byla jsem na sebe neskutečně hrdá. Jenže právě teď, v půlce sestavy, přišel ten osudový prvek, který mě vždycky budil ze sna, ten, kterého se obává každý, kdo ho zařadí do sestavy.



Je to prošvihnutá dálka, něco jako provaz ve vzduchu. V momentu, kdy jsem vyskočila a roztáhla nohy do provazu, jsem zaslechla jemné rup a křup. A v tu chvíli jsem ucítila, že něco není tak, jak má být. Lehce jsem pootočila hlavu dozadu a pohlédla jsem rychle dolů na své hýždě. Díra. Šaty ruply přesně v tom necitlivějším místě. Pane bože! Co teď, co dál.

Pochybuji, že to diváci přehlédli. Na setinu vteřiny jsem se zastavila a podívala se směrem k publiku. Měla jsem pocit, že se mi celá



tribuna směje. A nebyl to pocit. Příbuzní se drželi v údivu za ústa, oči vykulené a v nich zděšení. Ostatní se smíchy chytali za břicha. Mně do smíchu nebylo, cítila jsem se trapně, chtělo se mi brečet, křičet, propadnout se do země. Hlavou mi běžely miliony myšlenek. Mám pokračovat? Dokončit to tak, jako by se nic nestalo, nebo to stopnout a se studem odejít z plochy pryč? Věděla jsem, že když to nedokončím, budu penalizovaná. Každý přešlap v soutěži s sebou nese určitá rizika, jako je srážka bodů, a tím pokles v soutěžních žebříčcích. Co když mi praskne dres v celé délce? Byly to vteřiny, které rozhodovaly o mém osudu. Přece to teď nevzdáš, křičelo něco uvnitř. A taky že jo. Nevzdám. Nepromarním svou příležitost jen kvůli díře na zadku. Sebrala jsem všechnu svou odvahu, která ve mně ještě byla. Nasadila jsem úsměv filmové stár a už jsem zas tančila jako o život. Když doznívala poslední slova mé písničky, bylo po všem. Uklonila jsem se, naposledy jsem se usmála na dvě řady porotců a ve snaze zakrýt rukama díru na zadnici odběhla na rudé křeslo, kde na mě čekalo vroucí objetí mé podporující trenérky. Společně jsme se mému trapasu zasmály a s nadějí vyčkávaly na verdikt poroty.

Když jsem poprvé uviděla svůj výsledek, nemohla jsem věřit svým očím. Nadskočila jsem z pohovky, jako když střelí, vypískla radostí a hned se vrhla trenérce do náruče. I přes komplikaci s mým prasklým dresem, za kterou mi samozřejmě sebrali část bodů, taková už jsou pravidla, jsem předběhla své soupeřky a skončila na prvním místě. Byla jsem radostí bez sebe a hlavně vděčná, že jsem se rozhodla dokončit choreografii až do konce. Na vyhlášení jsem pogratalovala poraženým a s jiskřičkami v očích jsem zaslouženě stoupla na nejvyšší stupeň vítězů. S medailí na krku, pohárem v ruce, dírou na zadku a obřím úsměvem od ucha k uchu jsem si užívala dnešní den a věřila, že na můj trapas se už dávno zapomnělo.

## Tvoření v V. C







Rádi bychom vám ukázali, jak jsme se v letošním školním roce snažili výtvarně i pracovně tvořit.

Věříme, že vás naše výtvary potěší. *Třída V. C*





## Vánoční zpívání



Dnes, na svátek Sv. Lucie, se žáci naší školy zúčastnili akce města Kolína zpívání na náměstí, které proběhlo na Karlově náměstí v dopoledních hodinách. Slavnostně vyzdobenému náměstí vévodil vánoční strom, starodávný kolotoč a hlavně pódium, kde se zpívání konalo.

Náš sbor byl složen ze tříd V. C, VI. A a VII. A. Úvodní slovo pronesl výborný řečník Jiří Kmoch, žák 5. třídy. Zpívali jsme tradiční české vánoční koledy Nesem Vám noviny, My tři králové, Narodil se Kristus Pán, Jak jsi krásné, neviňátko a Pásli ovce Valaši. Děti s nadšením zazpívaly a vychutnávaly si vánoční atmosféru. Byly odměněny bouřlivým potleskem posluchačů všech věkových kategorií, kteří dychtivě vnímali adventní náladu a připojili se k nám svým zpěvem.

Byl to pro všechny obrovský zážitek.

*Tereza Černá, Barbara Jebavá*





## Malí bruslaři



V pátek 13. 12. 2024 byla třída II. C bruslit.

Žáci dnešním dnem započali bruslařskou sezonu a vůbec si nevedli špatně.

Sice se často drželi hrazdy, padali na zem, ale ani to jim nesebralo úsměv z tváře.

Bruslení si moc užili a těší se v novém roce na další spanilé jízdy na ledu.

*Mgr. Michaela Pospíchalová a žáci II. C*

## Adventní stolní tenis



Dne 16. 12. jsme si všichni užili poslední kroužek stolního tenisu v tomto roce.

Proběhly různé netradiční soutěže. Například běh s míčkem na pálce, předávání míčku nadhazováním, nadhozy ze stoje do sedu a zpět.

Proběhla i soutěž v obíhané.

Po skončení netradičních činností děti obdržely malé odměny za splnění stanovených cílů, které od září postupně plnily a zlepšovaly se v nich. *Petra Mrzenová*



### Vánoční příběh v knihovně

Proč slavíme Vánoce a jaké jsou tradice, které se k těmto svátkům váží, jsme si připomněli při návštěvě knihovny.

Paní knihovnice nám vyprávěla také poutavý příběh o tom, jak přišel Ježíšek v Betlémě na svět. Povídání doprovázely obrázkové výjevy divadélka Kamishibai.

Kamishibai představuje malé, dřevěné pódium s otevíracími dvířky. Do divadla jsou pak vkládány obrázky na jednotlivých volných listech.

Na závěr jsme si ověřili v malém vánočním kvízu, zda jsme byli pozornými posluchači.

Děkujeme za srdečnou atmosféru.

Přejeme krásné vánoční svátky.

*Čtenáři ze III. A s třídní učitelkou Z. Kesnerovou*





## Vánoční AZ kvíz



Dnes jsme si užili prima den. Všichni třetíci jsme se sešli druhou vyučovací hodinu ve III. B, kde jsme společně soutěžili v předvánočním AZ kvízu.

Otázky nás prověřily v oblastech matematiky, prvouky českého jazyka i ve znalosti pohádek, astronomie atd.

Byl moc fajn pocit, že všichni hráli „fair play“ a hlavně, že si vzájemně děti pomáhaly.

Děkujeme paní učitelce Zuzaně Kesnerové, že pro nás hru připravila.

Myslím, že se den opravdu povedl a věřím, že si ho všichni užili.

**Všem přejeme krásné a pohodové Vánoce a hodně zdraví do nového roku 2025.** *H. Pospíšilová, Z. Kesnerová, K. Růžičková a všichni třetíci*







## Vánoční přání



2. ročník Vánočního zpívání na schodech proběhl ve středu 18. 12. 2024 v odpoledních hodinách na školních schodech.

Byl to vánoční dárek našich žáků a jejich pedagogů všem rodičům i ostatním příznivcům školy.

Součástí pěveckého vystoupení byl vánoční jarmark. Přítomní návštěvníci si mohli vybrat z velkého množství vánočních výrobků. Proběhla i ochutnávka vánočního pečiva, které upekla děvčata z VIII. B.

Výtěžek prodeje je letos určen na nákup materiálu pro tvoření našich žáků.

Byla vybrána částka 12 607,- Kč.

Děkuje vám všem, kteří jste přispěli.



Přejeme krásné a klidné prožití svátečních dnů a hodně zdraví a spokojenosti v roce 2025.

*žáci a zaměstnanci "Sedmičky"*



---

Redakční rada: žáci 1. stupně a jejich učitelé. Příspěvky zpracovali: Mgr. Elen Jouzová, Mgr. Petra Pekárková, Mgr. Jana Hozmanová, Mgr. Eva Cilová, Mgr. Vlasta Horová, Mgr. Michaela Pospíchalová, Mgr. Zuzana Kesnerová, Mgr. Hana Pospíšilová, Mgr. Klára Růžičková, Mgr. Šárka Mazůrková, Mgr. Martina Vokálová, Petra Mrzenová, Dagmar Vobořilová, Tereza Černá, Barbara Jebavá, Jan Maryška, Dominika Vošoustová  
Grafická úprava Mgr. Libuše Hovorková